

[Jørgen Jørgensen.]

grundet, og at det i Øjeblikket kan imødekomme et rimeligt Krav om en Skattelettelse under de vanskelige Forhold indenfor Landbruget.

Ved Forslagets Gennemførelse ophæves den i Landkommunalloven af 1867 indsatte § 50, hvorefter Amterne kan dække indtil en Trediedel af deres Behov ved Udskrivning paa Kommunerne. Jeg tror, man fra alle Sider har været enig om, at Grundlaget for denne Skatteudskrivning paa Kommunerne ikke var heldigt, og jeg tror, at man ogsaa, navnlig i disse Tider, hvor Forholdene er meget vanskelige for Kommunerne, vil hilse med Tilfredshed den Skattelettelse for Kommunerne, der ligger i, at Udskrivningen fra Amtet nu ophører. Vi anser dette for at være et betydeligt Fremskridt, og jeg tror, at det i kommunale Kredse indenfor alle politiske Partier vil blive hilst med Tilfredshed.

Den Fordeling til Amterne af Tilskuddet fra Staten, som skal gøre det muligt at bringe Amtsbeskatningen ned, skal gives i Forhold til Gennemsnittet af Udskrivningen i de sidste tre Aar. Der vil være Rimelighed i, at man ikke tager som Udtryk for det enkelte Amt den Udskrivning, der har fundet Sted i det sidste Aar, men at man tager et Gennemsnit af flere Aar, hvorved en større Stabilitet opnaas, og hvorved man faar et bedre Udtryk for Amtets virkelige Behov.

Spørgsmaalet om, hvordan der skal skaffes Dækning for det Beløb, Staten overtager ved den her foreslaede Nedsættelse af Ejendomsskatterne, har ogsaa været berørt, navnlig af det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen. Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen var dybt bekymret over de Indkomstskatter, der nu vilde komme for at skaffe Dækning for Nedsættelsen af Ejendomsbeskatningen. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem havde tænkt sig Muligheden af, at man kunde nedsætte Ejendomsskatterne — og i saa Henseende har man jo ikke fra konservativ Side været beskeden i sine Krav, man stiller jo Forslag om en Nedsættelse paa mere end det dobbelte af det, her er Tale om — uden at skaffe Penge ind ad anden Vej; jeg har dog altid opfattet det saadan, at det konservative Folkeparti var indforstaaet med, at naar man gav en Skattelettelse i det Omfang, saa skulde der ogsaa skaffes Dækning paa anden Maade. Hvis dette er Tilfældet, saa kan jeg ikke rigtig forstaa, at det kan bekymre det ærede Medlem Hr.

A. C. D. Petersen saa voldsomt, at denne Dækning for under Halvdelen af det Beløb, der vilde være Tale om, hvis det ærede Medlems Forslag var gennemført, skaffes ved en Udskrivning paa Indkomsterne.

Det ærede Medlem maa nemlig huske paa, at hvis en Nedsættelse af Ejendomsskatterne gennemføres i Kommunerne med det Resultat, at Kommunerne derved bliver tvunget til at udskrive mere paa Indkomsterne, da bliver det en Udskrivning af Skat paa Indkomsterne paa en helt anden Maade end efter Statsskattereglerne, da vil det i mange Kommuner i disse Aar blive en Udskrivning paa Indkomster, der ligger nede paa det Minimum, der skal til for en Familie for overhovedet at eksistere. Der er en Væsenforskel paa, om man udskriver Indkomstskatten efter Statsskattereglerne, eller om man, ved at lette Ejendomsskatterne i Kommunen, gør det nødvendigt, at Indkomsterne i den enkelte Kommune, hvor Indkomsterne i disse Aar ligger nede paa meget smaa Beløb, i mange Landkommuner i det væsentlige skal skaffes til Veje fra Indkomster paa 1 200—1 300—1 400 Kr. Der er en Væsenforskel paa, om Indkomstskatten skal lægges paa Indkomster af den Størrelse eller lægges paa Indkomster efter Statsskattereglerne, hvor alle smaa Indkomster er fritaget, og hvor alle almindelige Indkomster svarer en forholdsvis lille Skat.

Derfor kan jeg ikke tage det ærede Medlems Beklagelse i saa Henseende særlig alvorlig; for man kan jo nu en Gang ikke staa op og love Landbruget en Skattelettelse paa 26 Mill. Kr., som det ærede Medlem gennem sit Forslag har været med til, og saa tro, at det kan ske, uden at der er andre, som skal betale.

Jeg kan ikke se rettere end, at hvis der skal skaffes Penge til Veje i denne Forbindelse, og det ikke har været muligt at faa en Del af Dækningen ved en øget Grundskyld, som vi i Landbokommissionen i sin Tid foreslog i Forbindelse med denne Lettelse for Landbruget, af Grundejerne i Byerne, som jo ved en Række af de gennemførte Foranstaltninger har faaet betydelige Indtægter, det da er fuldt forsvarligt under de nuværende Forhold at tage den nødvendige Dækning af Indkomstskatten til Staten efter de Regler, den har.

Det ærede Medlem har ikke kunnet give Anvisning paa nogen bedre Vej. Spørgsmaalet er, om Dækningen skulde skaffes fra Statsindkomstskatten eller de indirekte Skatter, der mere eller mindre skal bæres af den jævne, ubemidlede Del af Befolk-